

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Срокове В Процеса](#) > [Italy](#)

Срокове в процеса

 Италия

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

Съществуват следните видове процесуални срокове, т.е. периоди от време, по време на които трябва да бъде извършено определено процесуално действие: а) преклузивни (*perentorio*), чието неспазване води до недействителност на съответното процесуално действие; б) инструктивни (*ordinatorio*), неспазването на които не води до унищожаемост или нищожност на съответното процесуално действие; в) отлагателни (*dilatorio*), при които съответното процесуално действие е недействително, ако бъде предприето преди изтичането на срока (членове 152—155 от Гражданския процесуален кодекс; вж. приложението по-долу).

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

Следните дни са обявени за неработни: всички неделни дни, 1 януари, 6 януари, 25 април, първият понеделник след Великден, 1 май, 2 юни, 15 август, 1 ноември, 8 декември и 25 и 26 декември.

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

При изчисляването на процесуалните срокове първият ден от срока (*dies a quo*) не се брои. Ако последният ден от срока (*dies ad quem*) е неработен, срокът се удължава автоматично до следващия работен ден. Ако в закона е залегнало понятието „пълни дни“ (*giorni liberi*), както първият, така и последният ден от срока не се броят при неговото изчисляване.

Ако в закона не е изрично посочено, че срокът е преклузивен, той се смята за инструктивен.

За изчисляването на сроковете, които се броят по месеци или години, се използва обичайният календар, като срокът изтича на съответното число с изтичането на последния момент от съответния ден и месец или, по отношение на срокове, които се броят по години, с изтичането на последния момент от съответния ден и месец от (следващата) година, без оглед на това дали месецът има 31 или 28 дни или дали изчислението включва месец февруари през високосна година.

Преклузивните срокове не могат да се удължават.

Процесуалните срокове в обикновените и административните съдилища (с изключение на сроковете по трудовоправни дела) спират да текат автоматично по време на лятната ваканция от 1 до 31 август на всяка година, в съответствие с реформата, извършена със Законодателен указ № 132/2014 (преди това спирането траеше до 15 септември), и тяхното изчисляване се възобновява или започва от края на този

период на спиране.

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

Ако началната дата не е посочена от съдията, срокът обикновено започва да тече от момента, в който страната действително е узнала за задължението или съгласно закона е трябвало да узнае за него (напр. срокът за обжалване започва да тече от датата на връчване на съдебното решение или, ако това не е възможно, от публикуването му).

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Това е възможно в следните два случая:

а) По отношение на срокове, които започват да текат от датата на връчване или съобщаване на документа (напр. сроковете за обжалване на съдебно решение):

В тези случаи за целите на обжалването в краткия срок по член 325 от ГПК (30 дни за въззивно обжалване и 60 дни за касационно обжалване) е от значение моментът на получаване от получателя на преписа от решението. Следователно моментът, от който започва да тече срокът, може да варира в зависимост от начина на връчване, тъй като връчването по пощата може да отнеме повече време, отколкото връчването чрез съдебен служител.

б) По отношение на връчването по пощата Конституционният съд (с решения № 477 от 2002 г. и № 28 от 2004 г.) утвърди принципа, че връчването на процесуални документи се счита за извършено по отношение на връчващия в момента на предаване на документа на съдебния служител, независимо от начина на предаване по-нататък (по пощата или предаване от съдебния служител), докато по отношение на получателя процедурата по връчване се счита за завършена на датата на получаване на документа.

Този принцип означава, че моментът на връчване на документа от връчващия се разграничава от момента на получаване на документа от получателя — принцип който е възприет и от Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета. Принципът има значение единствено за това дали документът е връчен в срок, доколкото, за да бъде спазен законният срок от връчващия, документът, който се връчва, трябва да е бил предаден на съдебния служител преди изтичането на срока. Той обаче не се отразява на датата, от която започва да тече срокът и която може да бъде моментът на връчване или съобщаване на документа на получателя или на обявяване на решението или друго събитие, както е обяснено по-подробно по-горе.

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Не, денят на настъпване на събитието не се включва в срока.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Всички дни се броят. Само когато срокът изтича в неработен ден, той се удължава до следващия работен ден.

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

Когато даден срок се брой по месеци или години, се използва обичайният календар.

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

В тези случаи срокът изтича на съответното число с изтичането на последния момент от съответния ден и месец или, по отношение на срокове, които се броят по години, с изтичането на последния момент от съответния ден и месец от (следващата) година, без оглед на това дали месецът има 31 или 28 дни или дали изчислението включва месец февруари през високосна година.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Да.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Прекулзивните срокове не могат да се удължават. Страните могат обаче да поискат от съда възстановяване на срока, когато могат да докажат, че не се спазили срока по причини, които са извън техния контрол.

12 Какви са сроковете за обжалване?

Необходимо е да се направи разграничение между дългите и кратките срокове.

Дългият срок е шест месеца от публикуването на решението. Краткият срок, който започва да тече от момента на връчване на решението, е 30 дни за въззивно обжалване и 60 дни за касационно обжалване. Отмяната на влязло в сила решение по молба на трето лице (*opposizione di terzo revocatoria*) и отмяната на влязло в сила решение (*revocazione*) може да се иска в срок от 30 дни от откриване съответно на измамата или съглашателството или на нередовността, на която се позовава исковата молба. Срокът за обжалване на основание липса на компетентност е 30 дни.

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

По правило съдът може да определя свободно сроковете в рамките, предвидени в закона. Сроковете за явяване на страните пред съда обаче са определени в закона и съдът не може да ги изменя. Съгласно член 168bis от Гражданския процесуален кодекс съдът може да отложи датата на първото съдебно заседание с най-много 45 дни.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

В италианското законодателство липсва общо правило относно удължаването на сроковете. Имало е случаи обаче, когато срокове са били спирани поради природни бедствия. Следователно по правило

удължаването на срока поражда последици само по отношение на лицето или областта, обхванати от мярката или министерското постановление.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Неспазването на преклузивен срок води до загуба на правото за извършване на действието, за което се отнася срокът.

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Неизправните страни могат да поискат възстановяване на срока, когато могат да докажат, че не се спазили срока по причини, които са извън техния контрол.

Приложения по темата

[Процесуални срокове: Граждански процесуален кодекс, членове 323—338](#) (72 Kb)

[Процесуални срокове: Граждански процесуален кодекс, членове 152—155](#) (41 Kb)

■ Последна актуализация: 21/12/2023

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.